

ANUL XVI
Nr. 6 (563)
Simbătă
10 februarie
1973
10 pagini
1 leu

Luceafărul

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Săptăminal editat de Uniunea Scriitorilor
din Republica Socialistă România

Romanul social

De la început, ca să definim problema, trebuie să spunem că toate romanele sînt sociale. Ele se întind în timp, implică mai multe personaje care stabilesc raporturi între ele, ori raporturile dintre eroi nu pot să facă abstractie de relațiile sociale concrete, chiar atunci cînd viziunea filosofică a autorului implică alte realități decît analiza unei societăți date.

„In căutarea timpului pierdut” este o meditație despre timp și despre memorie, dar el nu se poate realiza în afara unei extraordinare puneri în pagină a unor resorturi sociale cum e snobismul, atitudine care relevă nu numai o mentalitate dar și o structură socială care vorbește despre prestigiul grupurilor.

Un roman bun creează o lume, este un model al lumii, or lumea umană e lumea relațiilor sociale și istorice.

Problema romanului social în literatura română este foarte acută. Însă atunci cînd ne exprimăm dezideratul de-a avea romane sociale, nu exprimăm o tautologie ca aceea conținută în însăși expresia de roman social. Simțim nevoia unor romane care să exprime esența relațiilor sociale în lumea pe care o trăim, adevărul acestor relații și nu relații pur și simple. Dorim o literatură de dezvoltare a naturii adică și reale a raporturilor în care sîntem toți implicați. În spatele a ceea ce știm despre societatea noastră, ceea ce aflăm în mod obișnuit, bănuim că există, ca în cazul oricărei realități, o natură adică și esențială și am dori să ne fie dezvăluită în opere pregnante.

Această dezvăluire și progresul de cunoaștere pe care îl implică, presupune desigur o atitudine critică față de truismele, poncifurile și falsele judecăți care se interpun ca o ecran opac între noi și lume.

Aceste false judecăți cu care trebuie să ne războim nu sînt numai cele roze dar și cele întunecate, lipsite de perspectivă, care sînt tot rezultatul gândirii grăbite și al tropismelor. Adevărul nu e nici la mijloc pentru că el nu poate fi media a două minciuni. El nu poate fi rezultatul unui compromis și nu e un fenomen de echilibru. El se opune în mod radical tuturor minciunilor, chiar dacă falsul poate să conțină un grăunțe de adevăr. Dar o judecată e o structură unitară ce nu poate fi analizată pe fragmente. Ce ni se pare nouă că ar fi adevărul despre natura relațiilor sociale și mai ales care este perspectiva care o dezvăluie? Soluția, grea în practică, e relativ simplă teoretic. Perspectiva adecvată prin care trebuie privită o societate în mișcare este perspectiva istorică. Dialectica istorică arată că în diferite momente și etape, lucrurile așa cum se întîmplă oriunde, își schimbă sensul și sensul.

Ceea ce înțelegem noi prin romanul social în realitate este romanul perspectivelor istorice care surprinde fenomenul acestor dialectici de contradicții care se rezolvă și cum se rezolvă, de contradicții care se creează și modul cum evoluează. Istoria romanului modern pe plan universal este istoria apariției devenirii ca factor comun tuturor destinelor individuale.

Plasticitatea destinelor reprezintă cel mai mare progres de cunoaștere care s-a săvîrșit în proza ultimului secol. Scriitorul are nevoie de aceea de o privire acută pentru a surprinde devenirea și contradicția, de o înțelegere de sus asupra desfășurării evenimentelor, de toată comprehensiunea cînd trebuie rînd pe rînd să se identifice și să se separe de oamenii care îl reprezintă parțial sau deloc și pe care îi creează!

Nu cred că ne lipsesc romanele sociale și nu ne-au lipsit pe parcursul unui sfert de secol de cînd se face literatura acestei vremi a noastre.

Puține dintre ele însă, numărabile pe degete, nu s-au lăsat îngelate de o perspectivă insuficient de largă ca să le facă să dăinuie. Or o cultură reține permanentele pentru că a memoria unei colectivități.

Alexandru Ivasiuc

Lui Geo Bogza

de ziua nașterii sale

În ziua cînd Geo Bogza s-a născut
eu veneam în urma lui ca un bolovan mut
și el mi-a dat glasul ca să-l salut,
a doua zi după ce s-a născut.

De multe ori uit acest eveniment,
îl uit cum uiți lumina solară,
cum uiți că afară e primăvară,
cum uiți o fereastră deschisă de curent.

Dar această uitare e însăși prezența
care trăiește în noi ca o poveste,
sau ca o avalanșă desprinsă de creste
cînd aerul își schimbă esența.

E mai frumos februarie și mai pur,
e mai înalt cu fiecare an,
eu îl contemplos ca pe un imens colon
prinzînd la gîtul lui superb contur.

Virgil Teodorescu

Sărbătoarea cărții

Prezența unei sărbători a cărții în calendarul unei națiuni e, indiscutabil, un semn de cultură temeinică și cu civilizație înaintată dar și un semn al conștiinței de sine a națiunii respective. Actul de creație durat într-o carte dă omului un anumit sentiment al perenității sale și dă un papoș întreg dimensiunii istoriei lui nepieritoare... „Omni nu moare întreg - scria Mihail Sadoveanu - dacă se simte solid și cu cei ce au lăsat să picure în cărți sînge din singele lor și lumină din lumina lor, tiecîndu-ne nouă zîmbetul speranței și încredințarea că vom răspunde peste ani chemării unui trate om, lășînd în rîndul nostru lumina conștiinței de solidaritate alții oameni buni”. La un papoș talentat, caracterizat printr-o tradițională dragoste de învățătură mergînd pînă la exprimarea acesteia în simbol și legendă, la un papoș preocupat să-și îmbogățească necontenit universul de cunoștințe, să integreze toate cuceririle științelor, tehnicii și culturii procesului de construire a societății socialiste multilateral dezvoltate, la un astfel de papoș, sărbătoarea cărții are semnificații dintre cele mai variate și mai profunde. Amplasarea celui de-al III-lea Salon Național al cărții pe apore Izăr precedat și pînă de asemenea semnificații. Cele 2500 titluri apărute în cursul anului 1972, în aproximativ 70 milioane exemplare, în limbile română, maghiară, germană, sîrbă-croată, ucraineană, idiş, precum și sutele de participanți, cititori, autori, graficieni, editori, tipografi, librari, ziaristi, critici, ca și valoarea întinsă a lucrărilor, diversitatea titlurilor și a colecțiilor, numărul mare al traducerilor inedite, vorbesc limpede despre puternica dezvoltare a culturii în Republica Socialistă România, despre politica profund umanistă a partidului și statului care a reușit să facă din carte un bun electiv al liceului celășon în România, „Cartea pentru toți” nu mai e un simplu deziderat ci o realitate palpabilă, covîrșitoare prin adevărul ei. În climatul spiritual generos, statornic de partid și statul nostru - climat de elevanșă creatoare și de sete de cultură - la noi se scrie mult, și foarte adesea, bine, și se citește mult, și foarte adesea, cu maximă eficiență. De aceea cartea este înconjurată cu o grijă și sollicitudine deosebită în toate fazele ei de plămădire, editare și diluzare. Cartea nu este numai un mijloc de desăvîrșire ci în primul rînd de instruire și educare. În această idee Salonul cărții a fost gîndit ca un moment esențial în politica noastră culturală pe care trebuie să o urmăm în îndepărtate cu tot devotamentul nostru patriotic. Statul socialist a creat condiții optime pentru afirmarea și înflorirea talentelor, pentru promovarea unei mari diversități de stiluri artistice, de pe o platformă ideologică unică, marxist-leninistă, pentru editarea și diluzarea acelor cărți care valorifică experiența construirii societății socialiste, care reflectă profunde schimbări economice și sociale, mutațiile atît de semnificative din conștiința umană, contîbind, astfel, la formarea și modelarea omului nou.

Al III-lea Salon al Cărții atestă, încă o dată, eficiența reorganizării sistemului editorial, care numără astăzi 25 de edituri, așezate în principalele centre de cultură ale țării, conduse de scriitori, critici și istorici literari, oameni de știință. El atestă, în același timp, comanțarea dragostea și grija pentru cultură a editorilor noștri care au avut în anul din urmă inițiative dintre cele mai laudabile, în delințarea valorificarea moștenirii culturale naționale și universale. El ne vorbește, însă, în primul rînd de numărul mare de talente autentice de care dispune poporul nostru. În toate domeniile științelor arti și culturii, de remarcabilă lor capacitate creatoare, de devotament lor pentru cauza socialismului în România. Prin gîlța Centralei Cărții, în cadrul Salonului, au loc dezbateri, autorii întîlnindu-se cu cititorii pentru a-și confrunta opiniile, pentru a cunoaște nevoile spirituale ale „beneficiarilor”, lăra de care scrierea unei cărți, și mai ales editarea ei, ar rămîne fără sens. Așadar, a vorba de o sărbătoare în care se lucrează intens pentru apropierea culturii noastre socialiste, pentru educarea și instruirea cititorilor, pentru valorificarea valorilor și integrarea lor în elanul general de edificare a lumii socialiste și de plămădire a unui om nou, cu o bogată sensibilitate și un vast orizont spiritual.

Ion Dodu Bălan

IN ACEST NUMĂR:

O discuție despre
BIOGRAFIE ȘI OPERĂ
Valeriu Cristea: Un eseu
despre Don Quijote

CONSTANTIN BACIU: Femei în ajutorul greviștilor
(desen din ciclul „Grivița 1933”)

Bocetul al lui Ion Vodă Armanul mai numit și Cel Cumplit

M-au întrebare
că de ce moarte am murit,
ce de patimi am suferit.
Pe mina cămîlelor m-au dat
și numai sufletul meu nedormit
știe ce-a pățimit.
Iară sufletul meu
în judecată le-a strigat
pe cîteș patru cămîlele
care sufletul
de trup l-au depărtat,
pe cocoșatele
pe care cu singele meu le-am zugrăvit
în singe tot, le-am împodobit.
Parfumele Arabiei toate
nu spală mina cămîlelor,
ale cămîlelor mîini

În Ion înțelestat.
Cămașa de piele
nu le-a putezît,
ele, ciolanele,
au înflorit.
O, strîmbă dreptate
pentru cîteș patru,
cîteș patru care m-au canonit.
Io trunchiatul cumplit
cu frîgul în oase vîrsat,
în moarte încercerat,
io pe cîteș patru cămîlele am încălecat
și în patru cornuri de lume,
ca o sălbăticiune de aer
m-am făcut zburat.

Emil Bofta

Creatorul unui modernism românesc

De-a lungul a numeroase volume, printre care *Ulise*, 1928, *Brătara nopților*, 1929, *Zodiac*, 1930, *Incantații*, 1931, *Peter Schlemihl*, 1932, *Fatmas*, 1933, poezia lui Ilarie Voronca apare fluviul revărsată și totuși precisă în amănuntele ei, așa încît în suval se distinge fiecare val, și aceasta din cauza unei mări stricte de notație metafizică. Cînd-a și recîlînd-o ai mereu impresia unei voci ce iese din adîncuri cu vigoarea unei vulcanice nevoi de exprimare, deavăd a unei sincerități totale care alungă orice idee de artificiu. Torontul de imagini nu este un joc de suprafață ci expresia unei vieți psihice agitate, o unei sensibilități chinuata de ascuțite și a unei gândiri poetice care transfigurează, lăra s-o trădeze, realitatea cea mai banală, datorită descoperirii de corelații subtile, înălțate prin însuși faptul descoperirii lor către o însemnătate ce întrece limitele particularului și ale obișnuitului:

Te oprești la vînzătoare de legume
îți surîd ca soțurile fasolele verzi
constatarea mazării naufragiază vorbele
boabele stau în păstoie ca școlarii cuminți
în bănci
ca lotci dovleceii își viră botul înaintează
amurgesc sfeclele ca tapetierii pînunjelul
mărarul
iepunii de coșă rîdichile albe pătăgelele
vinete înopțează (...)
și iată fața de hristos chinuit a cartofului
al știe secretele nopții cu burdufe de liniș
rădăcinile lui pipăie tîrunchii pămîntului
albe netede ca tuburi rădăcinile
înaintează în nervi
cu înțelepciunea vremurilor osemintele
nopții
închini un imn cartofului

vreau să am limpezimea tăcerea ta
fruct al țarinei așezînd cu țarina
din pîntecul întunericului nu ne uita
întărește-ne cu uleiul nopților mina
tu știi subterane abecedare
te-au hrănit dumnezeu și ploaie
virușele tale și le tragi din pămînt ca din
staul oile

cerușie te primesc în orice căldare
cartof iconoa umiliții a răbdării
tu te multumești cu puțin și ne dai tot (...)
cartof ca mîinile plugarului aspre
cu răcoare de tunel de după amiază (...)

imi place cașca miezului tău umezindu-se
cum îți faci loc cu umerii ca să crești
te aștept te ascult și bătăi de inimă
vindu-se
zid în negreala și noraiul tău strîngi culori
cerești.
(*Ulise*)

O crîncenă aspirație către armonie, căme
o unanimă simpatie umană, precum și a arzătoare dorință de bucurie, umple aceste destrucții de imagini, aceste jerbe de metafore, care, în ciuda aparentei înșelătoare, nu ținesc la întimplare, ci izvorăsc dintr-un avînt sincer. Poetul are sentimentul că aspirația sa e greu de împlinit, dar el încearcă să-și ascundă lui însuși acest sentiment:

Neînțeleși și neînțelegători,
Ne lovim unii de alții, tejem din culările
cailorilor hoinele inchipuliri
Neînțeleși și neînțelegători: pînă dincolo
de genele cîmîturilor
Neînțeleși și neînțelegători în zăbieră dintre
arbitrele planetelor
(Și totuși tu cititorule îngîmfat al val înțelesul
poemului)
Un poem ca atîtea alte stele ca atîtea alte
planete
Dar nu simți cum năvălește din țesuturile
mele o floară
Nu simți cum armoșorul năzdrăvanul gîndurile
imaginiile mîinincă jăratec (...)
Ratașc brațele în zăbieră văzduhului

Privirea e un orcaș deșteaptă viorile
depărtărilor (...)
Totuși nici un diamant n-a tăiat sticle
cerului

Dincolo de ozur alfabetul stelelor încetează
Și privirile cad ca păsările istovite.

Sfidînd totuși imposibilitatea, el își urmează
chemarea pornit din adîncul conștiinței și își dă
singur iluzia unei bucurii inaccesibile, poate, în
realitatea concretă, dar existentă măcar ca o im-
plinire în poezie, atunci

Cînd un gulf-stream de cîntece încălzește toate
mărlle sufletului.
(*Brătara nopții*, XIII)

Într-o poezie din *Peter Schlemihl* întîlnim aceste
rînduri:
Din hangarul mic al ceasornicului timpul ca un
avion minuscule
Pleacă spre traversarea unui ocean necunoscut.

În oceanul necunoscut al unor vremuri turburi,
dorința de armonie și de bucurie a lui Voronca
avea să sufere de multă neliniște. Era pe de o
parte neliniștea generată o vieții timpului, era pe
de altă parte neliniștea nativă o poetului, nelini-
ștea care avea să-i hotărască, de timpuriu,
sfîrșitul în 1946, la patruzeci și trei de ani. Prin
cele mai multe poezii ale lui (dacă nu cumva,
uneori bine ascunsă, chiar în toate) neliniștea
aceasta străbate:

Și știu: cu toată singurătatea, la un țîpat
de-al meu
Vor veni lingă mine atîția alții care au fost
primiți cu pietre.
Din care voi cîdăi un cuib pentru triștețea
noastră comună.
(*Peter Schlemihl*, p. 30)

Și vei pricepe? Nici o unealtă nu mi-a ucis
destinul,
Vocaia mea a fost în palatul sonor ca și în
cocioaba umilă,
Am trecut pretutindeni cu inima mea ca o
calivie
În care posărea tristă o poemului cînta singură.
(*ibid.*, p. 65)

Am tras în pribegie peste orașe-o dungă,
Plușînd peste cupole ca o uriașă barză,
Cu cîntăcutul în mine zornînd ca o pungă
Ce-n viscole metalul pe streșini și-l revarsă

Atît de liber: veste trîcînd în curădă
Sau în amurg, veridic, prin lanțul de oroașe (...)
Neputincioasa ziduri: voi n-ați putut cuprinde
Neliniștea mea, visul ca un nisip în trompe...
(*ibid.*, p. 58)

Dar poetul își ală, ca și atîția alții pe vremea
aceea, mîngîierea înălțîndu-și neliniștea în ma-
rea poezie:

Și poemele sînt ciubotele de șapte poște
Care mă duc din cercul polar la caldul
tropic (...)
Cine a spus că sîcva e-un lanț de-necete
schimburi?
Și literale-nchise ca pasări în adăie?
Cun singur vers poșî trece prin patru
anotimpuri
Și pasul din poame un continent îl tale.

Și într-un poem de la sfîrșitul volumului *Potmas*
(ultimul pe care l-a publicat în românește, după
aceea Voronca n-a mai scris decît în franceză),
dintr-un complex de metafore o înălțare uriașă
își face drum, prefigurînd o plecare, o dezvăd-
cinare, în care se simte mereu neliniștea:

Din serînul vechi scoti a toamnă uitată
Ca rochia de mireasă o bunicii
Scați vîntul ca pe o panglică decolorată (...)
Și vîntul ca o caroașă de inimă funerară
Se jerelește pe acoperșuri
Trece prin gaturile lîmese ale spațiului (...)
Să te ridici atuncl fluid în insomnie
Si vei fi desigur asemeni
Cu marile fluvii care s-ar ridica dintr-odată
Subțiri ca niște serpentine
Din paturile lor de mîluri
Si și-ar continua drumurile vertical
Spre oceanul unanim al înălțîmii.
Așa pămîntul va fi ca o sală de bal
În hîșcoul purtilat al vîilegaturii;
Si fluviiile serpentine se împletesc pe treptele
serbării sfîrșite.

Sub bagheta abia mișcată o sabărilor sfîrșite.
O arcestratie de lumină ezită.
Spre ce dimineată înaintează pasul tău
tîmînd?

E destul să comparî versurile acesteia citite
nici cu versul din lirica suprarrealistă franceză
ca să observi deosebirea dintre ele. Afîm și a-
colo, ca și aici, o dezarticulare prozodică și, cîteodată,
o revărsare de metafore și de comparații
stranii, cu asociații dintre cele mai neașteptate.
Suprarrealiștii, în fidelitatea lor (de altfel de multe
ori tratată chiar de ei înșiși) față de regula dicte-
teului automat, refuză orice coerență, detestă
gîndirea poetică, nu vor să știe de nici o artă
poetică, ba chiar ideea însăși de poezie ei o
alungă din preocupările lor sau o modifică fă-
cînd-o de nerecunoscut. Poezia lui Voronca are
coerență și coeziune: fiecare poem al său se a-
dund și se încheagă în jurul unui motiv, al unui
ideal poetic, și e inteligibil în esență, oricît de
bizar ar părea cîteodată cu imaginiile lui. Este o
poezie profund seriosă, pornită dintr-un devota-
ment față de poezie, dintr-o credință în funcția
spirituală a poetului, ceea ce suprarrealiștii por-
niți pe distrugere, într-un spirit de asprime și de
batjocură, n-au făcut (cu excepția doar a lui
Paul Eluard și a lui Louis Aragon, acesta din
urmă mai cu seamă atunci cînd a părăsit supra-
realismul). Voronca este, cu o mare strălucire de
expresie și cu o sinceritate cîdîncă o fondului,
creatorul unui modernism românesc. El însuși,
într-o carte de remarcabile eseurile *A doua lumină*
(1930) a afirmat în chip răspicat existența unui
modernism al nostru, așa cum se ordo în re-
vizita *Integral*: „Nu, modernismul celor străini
la osuțul *Integralului* nu e, cum cred cîteva pre-
mianți senili, de servilă împrumutare. E un elan
spontan, cu caracterul profund românesc”. „Ma-
terialul poeziei moderne (ca și al picturii) poate
fi același ca al poeziei de totdeauna
(...) De fapt, materialul a rămas același: schim-
bată cu desăvîrșire e însă interpretarea lui”.
„Desigur, poezia nouă poate relua temele vechi”.
Înclul, pădurea, marea, dragostea, teama etc.”
Ce se schimbă este expresia: „Expresia poezii
noue e pînă de cutare”. „Limba nouă senzație
crudă, construcție clasică obiectivă (împusă de o
ordine și constrîngere proprie)”

Întă însușir ce se potrivește perfect cu construc-
ția în continuare, care este unul din caracterele
de bază ale dezvoltării literaturii române moder-
ne și care, după cum se vede, delinștie și ma-
dul aprapului și arlatul în care poezia română
a luat parte la mișcarea europeană dintre 1920 și
1940 de înlocuire a expresiei poetice.

Al Philippide

Ion Ianoși: „Romanul unui oraș”

Puține orașe europene — Atena și Roma în anti-

ceva în însăși imaginea receptivă literară, avușese

Ion Ianoși laborios și avute (prin rezumat, pe-

gate pe vecie de acest constant și schimbător pe-

În paginile și pagini de felul celor citate, Ion Ianoși

romanul unui oraș rămâne o lucrare serioasă și

GEORGE MACOVESCU

Catargele înalte

Editura Albatros, 1972

Constată în altitudin și echilibrată în judecări,

Dați avem sarcini rezerve față de construcția

romanul unui oraș rămâne o lucrare serioasă și

oameni și despre faptele și gândurile lor,

Aceste observații sunt determinate de natura

ARISTIDE BUHOIU Slalom pe meridiane

Editura Albatros, 1972

Terse, caefonice și agramate sunt în-

Ilie Constantin

Marginalii la o anchetă

Numerul 11 al revistei Argus a pădurit o anchetă interesantă

în an-ii așteptat. Că scrierilor săpăniți ai criticii este deosebit

în an-ii așteptat. Că scrierilor săpăniți ai criticii este deosebit

în an-ii așteptat. Că scrierilor săpăniți ai criticii este deosebit

în an-ii așteptat. Că scrierilor săpăniți ai criticii este deosebit

în an-ii așteptat. Că scrierilor săpăniți ai criticii este deosebit

în an-ii așteptat. Că scrierilor săpăniți ai criticii este deosebit

în an-ii așteptat. Că scrierilor săpăniți ai criticii este deosebit

punct și virgulă

Generație, dar cum?

Problema generării și vinderii de cărți este tot mai con-

litate de clipa an, la radio și la t.v., moda ilustrațiilor

litate de clipa an, la radio și la t.v., moda ilustrațiilor

litate de clipa an, la radio și la t.v., moda ilustrațiilor

litate de clipa an, la radio și la t.v., moda ilustrațiilor

litate de clipa an, la radio și la t.v., moda ilustrațiilor

Recenzia-lecție

Convingerea multora că a dis-

Convingerea multora că a dis-

Iluzii audio-vizuale

Ritmul de clipa an, la radio și la t.v., moda ilustrațiilor

Ritmul de clipa an, la radio și la t.v., moda ilustrațiilor

CINSTIRE PATRIEI

Editura Editura, 1972

Revista „Luceafărul” a publicat un se-

În ce măsură este reportajul „școlă-

Nimic mai puțin contestabil: însă im-

Constată în altitudin și echilibrată în judecări,

Constată în altitudin și echilibrată în judecări,

Desen de VERA HARITON

PROCESUL CARAGIALE — CAION

Muzeul Literaturii Române, 1972

La 70 de ani după ce în procesul de-

Desen de VERA HARITON

Mircea Iorgulescu

Nichita Stănescu: Învățăturile cuiva către fiul său

I
Dragule, caută și te însoțește ca să nu rămâi prea singur
Vei vedea și tu, atunci când vei lăsa, cine îți va fi soaia,
așa cum arborele cel mare, pe timpul soarelui în toi,
vede care îl este umbra.

Pe timp de durere, lasă-te singur îți.
Și cerul se acoperă cu nori cînd plouă.
Numai cînd ninge, ninsorea e umbra de la stele.
Dar atunci, dragule, e foarte frig și chiar ceea ce este
frumos vederii poate să fiină loc de cămașă.

II
Dacă îți-e foame, caută să nu te mînnel pe tine însuși
în libera vedere a altora.
Pînădeși și tu sărbătorile.
Orice sărbătoare este masa pe care cel care a invins îl
măcina, în tăgere de aur, pe cel invins ?
Fii atent : tot ceea ce există are o sărbătoare a sa.
Iar tot ceea ce există aproape că nu are loc de ceea ce
există unde să se sărbătorească pe sine.

III
Fii cuvîntelor și vei fi învitat și tu la masă.
E bine să fii invitatul caprelor.
E și mai bine să fii invitatul calilor.
Dacă-ți este foarte foame, și ești în stare să vorbești
cu dreptate și leneș, al putea chiar să fii invitatul pie-
lor la masa tăcerii de piatră.
Dar cel mai bine ar fi să poți să fii, mosafirul lui
Dumnezeu.

IV
Dragule, dacă te oprește oricine altcineva din mersul
tău, sau din somnul tău, ca să te întrebă, cu sîrnat

dragule,
lasă-te prădat de melancolia
și lasă-te
jefuit de tristețe

IV
Stînd pe lângă foc, de vei simți un oarecare lucru, un
fel de sorbitură și te mișcă și te trage din loc ;
dacă te cade o înecătoare de zile ;
și dacă fierbințea mare îți se arată ca și cum te-ai
vedea pe însuși tine de la o depărtare arși ;
dacă o spalmă moale cu coarne de mele te călătorește
cu dureroasă atingere prin mădulele trupului cu al
putea după somn, alidoma zădăre de ieri, să te trezești
și miine ;
dacă tăierea și scarașera mașelor micului te doare
în pîntecul tău numai gîndind-o că se întimplă ;
dacă ruperea stelelor în două și ruperea cifrelor unu în șapte
îți străbat creierul cu sfigletoare lumină ;
dacă taina sfîntă a trădării te cumpără pe un ochi tri-
unghular în frunte ;
dacă limba ta se face gust de Făt-Frumos cu Jugulara
ruptă ;

IV
dacă nu-ți smulgi ochii tu însuși înforțat de vedere ;
dacă nu-ți astupi urechile cu două stele ;
dacă refuzi jertfa de un miros plăcut Domnului ;

V
Ce n-am făcut eu, măcar tu să faci :
Ce am trăit eu, — prea mult este
așa că-ți ajunge și ție
să ai de dat
în stînga și în dreapta.

V
Nu mă întreba pentru că nu știu să-ți
spun
nimic despre stînga soarelui
și nimic despre dreapta lunii

V
Dragule, așază-te și tu cum poți mal
bine
cu spinarea pe o oră mai fericită
Ce crezi tu că îți-e dreapta ?
Dacă ești în stare să-ți poruncești
ca chiar îți va fi dreapta
Stînga, pe dina, trebuie numai să o
lubești,
Ea ești chiar tu și dacă o lubești
te va sluji ca o roabă.

VI
Despre fericire, dragule, nu pot să-ți
spun decît
foarte puține cuvinte,
bunăoară :
cel mai miraculos fapt al existenței
este faptul că este
mlșcă,
De aceea,
dorința fierbinte de a fi fericit
este legitimă și miraculoasă.

VI
Ar fi absurd ca existența să fie
absurdă.

VI
Caută, dragule să fii fericit
cît timp ești și tu de față,
cît timp vei avea față ;
fereste-te vreedală și porți mască ;
nenorocul te recunoaște
chiar înainte de a te naște.

VII
Dormi cît mai puțin cu puțință,
visează cît mai mult cu puțință.

VIII
Ceea ce există, este.
Frumos lucește masculul
în neputința de a naște.
Dacă nu poți lucii, dragule, cîntă.
Dacă nu poți cînta, dragule,
varsă singe.
De născut, dragule, naște numai
cosmosul.
Caută și fă rost de scutece, dragule !

VIII
Caută, dragule să fii fericit
cît timp ești și tu de față,
cît timp vei avea față ;
fereste-te vreedală și porți mască ;
nenorocul te recunoaște
chiar înainte de a te naște.

VIII
Caută, dragule să fii fericit
cît timp ești și tu de față,
cît timp vei avea față ;
fereste-te vreedală și porți mască ;
nenorocul te recunoaște
chiar înainte de a te naște.

VIII
Caută, dragule să fii fericit
cît timp ești și tu de față,
cît timp vei avea față ;
fereste-te vreedală și porți mască ;
nenorocul te recunoaște
chiar înainte de a te naște.

tr-un ogor nedezțelenit ; mina îl tremura. Își
descoperi tăieturi și rămase surprins : nu simțise
usturimea oțetului. Oglinda i-l dezvăluie pe Arhip
de alătădă cu obrăzii puțin mai supti și cu ochii
adînci în orbite. În jurul gîtului văzu dire de
murdărie și i se făcu rugine.
În ultima vreme se întîneau mai des — pe
coridor, la baie, în magazia cu lemne. Indemnu-
rile la meditație veneau din ce în ce mai rar,
apoi încetară de tot. Zluz dormea sau și-o petre-
cea în muleț. Aștepta nopțile. Era mai degrabă
plînd decât așteptare. Cînd zgomotele străzii în-
cetău îl cuprîndea dorința nestăvilită de a ieși ;
se îmbrăca tiptil, își punea pantofii și fularul
dar, la atingerea paltonului, amina, multumun-
du-se să stingă lumina și să respire aerul înghet-
at dinaintea ferestrelor larg deschise. Lipsa de

cu aștepte. Acum, fiindcă ea nu mai exista, Arhip
se cutremura de amintirea măturărilor ei. În
dragoste, credea el, nu există unități de mă-
sură ; dragostea nu se poate dovedi. Ori con-
damni totul, ori accepți și ștergi totul. Ori el se
arătă indiferent și de aceea n-avea dreptul
nici să scrie, nici să condamnă. Domnișoara
Ruth era o intrusă, nu făcea parte din lumea lui.
Toate acestea le bănușea dinainte, dovedea că
nu-și făcuse iluzii în legătură cu existența ei.
Acum și-o amintea cu duioșie. Nopțile, uneori,
se trecea cuprîns de o mală necunoscută. Dacă
i-ar fi stat în putere, ar fi încercat să repare to-
tul, chiar sacrificîndu-se.
Trăise o experiență ucișigătoare ; nedușă plînd
la capăt și tocmai de aceea ucișigătoare. Acum,
dacă ar mai fi fost posibil, ar fi luat totul de

nu mai mergea ; într-un fel trebuia să iasă din
cercul în care intrase. Se răsuși pe cîlcie și se
reîntoarse în fugă, fără teamă că mai putea
să alunece. Nu-și desbracă paltonul, căută cer-
neală, coli de hîrtie, se așază la masă și începu
să scrie :
„Stimate domn, acum ce îți-a mai rămas ? Fii
tare, să nu urli, să nu-ți muști pumnii pe furie !
Locul tău se află departe de oameni, lacrimile
te vei usca singur, nimeni să nu te vadă,
ziua și noaptea, bucurîndu-te că va mai
veni o așteptare și în tot timpul să te cuprîndă
groaza, să visezi plînsul și urmele femeiei moarte
și să scrii ; a, da, ar fi minime ! Nimeni să
nu teacă pragul odii tale și nici să te întrebze.
Să vorbești nențele de nimeni și vorbești nimă-
nu să nu mai capete noimă în urechile tale. Ast-
fel să-ți petreci restul zilelor, uitat de lume și
sub apăsarea pereților care îți-au fost lăsați drept
refugiu. Ai rupt-o cu Savina și toți au strigat
bravo ! Ai plecat de la Erna și toți au strigat !
Te simțea singur și părăsit. Atunci îți-a fost tri-
mă o fîntă plîndă și neajutorată. Avea ne-
voia de sprînzul tău, de cuvintele tale. Cuvîn-
tele însă te le-ai răsuși în anul Savinei. În
anul Ernei și Savinei, dar ai răsuși pentru cine
să le folosești, tu să împietriț înima. Nici n-ai
ajungat-o, nici n-ai vrut să fugi undeva, unde
să nu te mai dea de urmă. Ultima oară cînd
ai văzut-o te-ai îmbătat. Nu mai știu ce s-a pet-
recut între voi, sau, în marea fotografie a lui
Arhip, în vîntul stînga plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu ai atîna-o pe și dacă nu știu în ce fel anume
ai atîna-o pe și s-a petrecut între voi, sau, în
marea fotografie a lui Arhip, în vîntul stînga
plîndă cu l-
chibulă lăptos, n-ai sfîșiat-o să se ducă s-o caute
acolo sau în altă parte, dar să nu uită Arhip, să
nu uită niciodată că o femeie a murit după ce
tu

Cymbeline

Studiul de grup pentru tinerii actori cărora le oferă prilejul unei înțineri în stilul particular de joc al pieselor shakespeariene...

Redus aproape la jumătate, în așa fel încât rolurile să aibă o întindere aproximativ egală, textul s-a întărit ca un compendiu al principalelor idei dramatice...

Alături de el se curvine menționat terțelul sentimental, cu linii nepătrunse și baze ca pînăa caldă: Belarius interpretat cu o calmă înțelegere...

Julietta Szonyi (enigmaticele Clio din spectacolul eponim al lui G. Călinescu) — figură extrem de mobilă, de o franțuză și bizară transparență...

Fata cu trăsături armonioase și dulci a lui Mihai Cărtăța n-a reușit să inspire antipatia cerută de rol...

Punctările ilustrațiilor muzicale pentru Luchian Ionescu însoțesc și sugerează...

Ovidiu Constantinescu

ȘTEFAN LUCHIAN: Moș Nicolae Cobzaru

În sfârșit, dezbatere

De această a treia dată, dezbaterea, pînă acum doar titlu frumos și însoțită de atractiv program de piese în primă audiență...

Mai puțin decît pînă acum s-au pus note pieselor cîntate, cit s-a discutat despre probleme esențiale în asimilarea muzicii contemporane...

Grigore Hagiu

PLASTICA

Luchian

Februarie, pentru plastică, oricînd, este luna nașterii lui Luchian. Dintre toți pictorii români, Luchian intrase cel mai profund...

se îndepărtează de noi, fără să știi precis în ce sens anume, Luchian își prefigurază magistral surferițele viitoare...

PRETEXTE

Răzbușnarea delfinilor

Tantă lumea chestie corioa lui Charles Delfi, Teodor, împăratul...

Și Fonglous care e ferm convins că nici delfinii, nici taciștii, prietenii oamenilor...

Amfion

ȘTEFAN LUCHIAN: Lici

TELEVIZIUNE

Selectii

Finisat difuzat în ultima vreme pe canalele noastre, dar încă nu s-a terminat încă...

Suzana Pop

Jocul de-a Molière

Inițiativa Televiziunii de a comemora cu anticipație tricenularul morții lui Molière...

Meritul toată laudele și toată recunoștința noastră pentru această inițiativă — concretizată printr-un spectacol pe micul ecran...

Radu Beligan este nu numai strălucit artist pe care cu toții îl știm, preturiu și îl iubim...

Știu încă bine că în 1973 de un vechi dăruitor venind dintr-o țară străină...

Acasați evocare a dat Televiziunii prilejul să se afere dezbătut unul nou actor dramatic...

Cum se știe, rolul moriturii a fost un rol foarte important al actorului străin...

În scena cu tatăl său, Don Juanul lui Molière își exprimă rebeliunea împotriva autoatentismului...

al pînă. Dina Cernescu a creat o poezie tare a simțului și a trăirii...

Nu este deosebit de greu să se realizeze că Cernescu a simțit nevoia de a se detașa...

O izbândă certă a regizorului a fost puterea de scrieră pe care a izbit să o aducă pe scena...

ȘTEFAN LUCHIAN: Meci

Costin Cazaban

Colocviul de studii africane

A devenit o tradiție a „Consiliului Internațional de Filosofie și Științe Umanistice” (CIPSH) să organizeze odată cu școlile sale de birou sau adunări generale câte un colocviu, închinat fie unor probleme specifice...

vechit cit mai mult și cit mai bun specialiști în filosofia lui Platon și Aristotel și să aducem în studii izvoarelor gândirii universale...

Amintim doar cu titlu de exemplu numele unora dintre acești specialiști, ale căror remarcabile intervenții au contribuit foarte mult la succesul acestui colocviu: Ki-Zerbo, profesor de istorie de la Université de Yaoundé...

În timpul săi mă oprise aici, deși ar fi multe încă de spus, fie la unele probleme de ordin epistemologic, fie la altele — și ele însemnate de ordin organizatoric...

Despre însemnătatea acestui colocviu au vorbit în cuvântul lor de salut președintele CIPSHului, Sir Ronald Syme, Seydou Madani Sy...

Acad. Em. Condurachi
Poetică și stilistică. Orientări moderne. Prolegomena et antologie; Mihail Nastă și Sorin Alexandrescu — 808 pag., 60 lei.

Cintec

Tu nu știu unde mă duc luncind ca o lacrimă pe obrazul unei stele...

Afîi de singur, încet aud cum încolțesc semințele într-un ou de viat...

Și cum trece printre ierburile vremea ca o pisică aurie...

Nu pot alege

Epavă, luminasă a unui cer pierdut, copilăria în ierburile de fafor se scufundă și soarele îmi cade ne umăr — cap frumos, pe care, nevăzut, a ruginit o fundă.

Reși, tranșafiri albastri se clatină-n grădini; un vin amar și putred din frunze se prelinge... Iubii-mi mina dreaptă cu care noaptea mînt, cînd, undeva, în păsări e liniște și ninge.

În frecătura patril de nori am locuit și-am risipit în joacă un timp fără tipare, un timp ornat cu trupuri frumoase, de idei, în care nu există nici sunet, nici culoare.

Ai fi aici sau numai acolo? Nu-i egal? Sferă tălă-nă de două-muzic hazard — cu o ureche-nțarsă în mine mă auz și soptit de-un zeu prin filtru urechii de afară...

Un foșnet de sînge

Un foșnet de sînge-n ărina-nțecăță și acoli, geparu, un cal care se duce să moară luncind încet prin părul auriu al toamnei, ca o lacrimă pierdută de o stea bolnavă...

Sub fumulurile lui se-acunde satul ca sub un cort. Se-aude, din păduri, cum vine plonia murmurind un cintec, ca o ăranică tină, descuță...

Dă-mi voie, mamă, să aștept în fața casei pînă cînd nuclei vor muri de galben și vremea va tăia-n grădini zăpezi subțiri, cu buturile albe...

Și să-mi țeară la ureche povești simple copilăriea mea se va întoarce din călătoria împărțită ale norilor...

Urechile mi le-am umplut cu greieri și-asculi cu nările cum trece toamna pe drum, ca o căruță albastră.

Septembrie

Vîntul, ca o palmă hătătorită, îmi mîngiea fruntea...

Într-o fîntînă de lărbă mă scufund încet, visînd că fluturii se nasc din holovani de riu și că plămînii mei sint doi nori albi...

Urechile mi le-am umplut cu greieri și-asculi cu nările cum trece toamna pe drum, ca o căruță albastră.

Retorizarea omisiunii

Numeam, la sfîrșitul unui articol trecut, „a doua istorie” a expresiei eliptice a ceea ce din evoluția figurilor absenței în care ele joacă rolul de minare a unor coduri retorice...

De altfel, pătîrnînd în acest domeniu, voi fi mai aproape de sensul inițial al retoricii care și propunea, aște, să fie o artă a vorbirii frumoase și convingătoare...

Voi fi de asemenea într-o situație favorabilă pentru a descoperi relațiile dintre mesajului și receptorului mesajului, relațiile mesajului și receptorului mesajului...

Particularitățile discursului publicitar al epocii noastre amintesc de tehnica imagisticii manieriste. În așa măsură, încît putem vorbi, în marginea reclamei și a publicității, despre o nouă „Auzudez și arte de ingenuo”...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

azi în librării

revista străină

didactică și pedagogică — Fănică N. Gheorghe: Mihai Eminescu — analiză și sinteză — 244 pag., 8,15 lei.

editura „MERIDIAN” — Pierre Courthion: Curenți maghiară — 112 pag., broșat 6 lei, legat 8 lei.

editura „ALBATROS” — Virgil Teodorescu: Ucenicii nicăieri și oriunde — 312 pag., 21,50 lei.

editura „MERIDIAN” — Pierre Courthion: Curenți maghiară — 112 pag., broșat 6 lei, legat 8 lei.

editura „MERIDIAN” — Pierre Courthion: Curenți maghiară — 112 pag., broșat 6 lei, legat 8 lei.

hiperbolă. Litota publicitară a fost atent studiată („Un vîlătuț de fum acompaniat de textul; acesta e tot ce avem de vînzare, e un mod de a prezenta o marcă de țigări, o recomandare adecvată sensibilității contemporane...

Unărire tendințelor recente, care se afirmă progresiv, eliminînd obșnuințele unei publicități devenite tradiționale, obligă la o regîndire a principiilor retoricii publicitare...

În cele mai recente investigații întreprinse pe terenul retoricii publicitare, chiar și criteriul cantitativ impune concluzia că sintaxa, pe care s-a construită o teorie a retoricii publicitare...

Titrurile de film nu sînt mai puțin concludente pentru predominanța expresiei reductive în „noua retorică”. Filmele se numesc Z, M.A.S.H., sau exploziatînd o elipsă dintre cele mai bogate în conținut și semnificație...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

Există mijloace subtile de mistificare și multe dintre ele se bazează pe o pricepută folosire a elipsei. O mîncînată poate fi rezultatul unei subtitluri. Mîncînată poate spune contrariul a ceea ce este sau doar altceva, dar poate omite o parte din ceea ce este, rămînd în sfera fizibilității față de realitate...

